

בית משפט השלום בחיפה

01 מאי 2016

ת"פ 56189-09-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 ת. בבית.

2

3 **ב"כ המאשימה:**

4 אלה עדי.

5

6 **ב"כ הנאשם:**

7 אני טוען שאין להשיב לאשמה.

8 כאו לערוך מבצע ניהול ספרים ואין מחלוקת וזה עולה גם מעדותה של ענת כץ, שבאו בביקורת של יום,

9 שהנאשם ואשתו שהיא בעלת העסק היו עסוקים עם אורחים רבים מאוד ממשפחת וקסלר שטרם

10 עזבו.

11 אז התפתח דין ודברים לגבי למה לא הוצאה עדיין חשבונית למר וקסלר וזה נכון שהנאשם חזר על

12 החסבר הזה גם בשנת 2014.

13 ערכו איזה ביקורת שלו היו מותחים את מנקסי החשבוניות, חשבונית חשבונית, שבועיים אחורה,

14 אפשר לספור את כמות החשבוניות על יד אחת, מציגים אותה ל [REDACTED] או ל [REDACTED] ובעלה או

15 כלתה שמרכזת את החשבוניות והיו אומרים מי התארז ומתי. הדבר לא נעשה לא במועד הביקורת.

16 צריך להבין שהם היו בלחץ מהדבר הזה, כי באים אליהם עכשיו המבקרים וחוקרים אותם תחת

17 אוהרה בבית עם זכות היועצות עם עו"ד ותוך כדי הם מתארגנים לעזיבה של משפחת וקסלר בארוחת

18 בוקר כי הם רק חזרו מבית כנסת, לו עשו את הדבר הזה, מתי שהוא במהלך השנים, אני מזכיר כי

19 כתב האישום הוגש בספטמבר 2014 והתיק שכב אצל גב' כץ לפחות מיונאר 2014 שבוצעה השלמת

20 החקירה הכי תמוהה שנתקלתי בה בקריירה, שבמועד החקירה כבר הוסרו המחדלים, נפסלו הספרים

21 – 4 שנים לאחור, שולמו 100,000 ש"ח, הכל על חשבונית שהוצאה.

22 מפנה לכתב האישום שהוא אומר שהנאשם היה בעל עסק לשירותי אירוח וצימרים, לא [REDACTED] ולא

23 הועסק על ידה, ולא קיבל הדרכות אלא היה בעל עסק, איפה הראיות בפרשת התביעה שהנאשם היה

24 בעל עסק, חוץ מזה שגב' כץ טרחה להגיד מראשה שלדעתה הוא היה בעל העסק. גב' כץ שהיא לא

25 מבקרת ולא שום דבר, שישבה בסלון הבית של בני הזוג, לדעתה היא החליטה שהוא בעל העסק, הוא

26 לא הנישום, החשבוניות לא שלו, נחקרה ארוכות תחת אוהרה איפה שביב הראיה הנדרש

27 לחוכיח בפרשת התביעה שהנאשם הוא בעל העסק לניהול צימרים, לא אותו תיקון כתב אישום בפזה

28 ראשונה ולאחר מכן הטיעון המשפטי בפזה השניה, אלא מה שאני אומר מתחילת הדרך. ואמרת את

29 זה ברחל בתך הקטנה מהיום שהסניגוריה קיבלה את התיק, איפה הראיות שהנאשם ביצע איזה ראייה,

30 שביב ראייה שתוא בעל העסק שלא רשם תקבול. מה שאני רואה ואם יש ראיות לכאורה בפרשת

31 התביעה הוא לזה שהוא לא בעל העסק ולא קרוב לזה ושכל התקבולים נרשמו.

32 לכן, אני לא מבין בכלל, איך קרה שאותה חקירה משנת 2011 באותה ביקורת, המשיכה חקירה בשנת

33 2014, אחרי הסרת מחדלים, בלי קנסות מינהלים והגענו עד הלום לכתב אישום!

בית משפט השלום בחיפה

01 מאי 2016

ת"פ 56189-09-14 מדינת ישראל נ' ●

1 אני חושב שאת התשובה צריכה לתת רשות המיסים, ושאלתי מה ששאלתי לא כדי לנגח את גב' כץ,
2 או להראות שהיא חוקרת גרועה, אלא להראות שהמבצעים האלה נועדו לדבר אחד בלבד – צרכים
3 סטטיסטיים.

4 חשבונית שהוצאה ונרשמה לכאורה וחקירה שלא יודע להגיד עליה שנערכת במועד ביקורת שנוחתים
5 על אנשים ביום בהיר בבית, שחוקרים כעבריינים, ואז הם מוצאים או לא מוצאים את החשבונית,
6 רושמים את הפרטים או לא רושמים את הפרטים כמו שצריך, והיום בשנת 2016 עם תיק פלילי, ולכן
7 אני אומר את מה שאמרתי בתחילת הדרך, אפנה לספרו של קדמי סדר דין בפלילים, חלק שני פרק א'
8 מהדו' 2009 עמ' 1444 ואילך.

9 אני פשוט לא מבין איפה הראייה המינימלית לכאורה שמחייבת מעבר לפרשת הנגה.
10 מעבר לזה, אין שום הצדקה שתיק עם ביקורת משנת 2011 על תקבול שכן נרשם או לכאורה נרשם או
11 לא נרשם יגיע לניהול תיק, וכתב אישום שהוגש בספטמבר 2014 אין שום הצדקה במדינת ישראל.
12 אין שום הצדקה לנאשם זה שיקרא לחקירה בשנת 2014 על משהו שקרה באוגוסט 2011, שלא יעברו
13 על החשבוניות, מי זה נמרוד, ומי זה אילן הוא ידע לתת את התשובות.
14 אין שום הצדקה שיעמידו דווקא אותו לדין, למה אותו!

15 יש הלכת סלקדי שמדברת על קבוצת שוויון שמדברים על אכיפה ברננית, איך בודקים אכיפה ברננית,
16 יש את בעלת הבית שעונה במועד הביקורת, עונה תשובות ענייניות, מה שהיא יודעת היא עונה, אין
17 מחלוקת שהעסק הזה במושב, הכלה עובדת שם, הבן שלו עובד שם, הוא עובד שם, אף אחד לא מושך
18 משכורת, כל המשפחה עובדת בדבר הזה, המשפחה המורחבת, הבן הכלה, והנכדים, למה הוא מוצא
19 עצמו בכתב אישום כזה.

20 לכן התעקשתי לא להגיש בקשה להמרה, אמרתי זאת בתחילת הדרך, יכולתי להגיש בקשה להמרה
21 ולסיים את התפקיד שלי בתיק. המחדל הוסר עוד לפני החקירה שלו בשנת 2014.

22 לכן התחושה שלי שמישהו בחקירות התבלבל, התרשל, היה להוט להכניס עוד תיק לסטטיסטיקה,
23 הפער בין המצוי למציאות בית המשפט יודע, כמו הנתונים שהמטרה מפרסמת לבין כתבי האישום
24 שמוגשים.

25 אם יש מקבילה לעולם התוכן של רשות המיסים זו המקבילה, יוצאים למבצעי ניהול ספרים כמו
26 שהמטרה יוצאת למבצע סוכן שבאים עם גלים של 50 עצורים.
27

28 ב"כ המאשימה:

29 למה דווקא הנאשם! – הסניגור אמר בעצמו שבעצם המדובר בעסק משפחתי, והעסק המשפחתי הזה
30 כלולים או שייך לאשתו של הנאשם, לכלה לבן, ולנאשם עצמו. אילו היינו רוצים ללכת על בטוח היינו
31 צריכים להאשים את כולם, כולם בעלי העסק. אבל אז היה בא הסניגור וטוען שמדובר על משפחה
32 שהיא יחידה כלכלית אחת, ושזו קטגוריית להאשים את כל המשפחה, למה להאשים בעל ואשתו

בית משפט השלום בחיפה

01 מאי 2016

ת"פ 56189-09-14 מדינת ישראל נ' ●

1 שברור שרק הבעל מנהל, הבעל קיבל את הכסף, למה צריך להאשים את האישה שכל תפקידה שהיא
2 מנקה את הצימרים ולא יודעת לענות על השאלות ושואלת את בעלה, למה להאשים אותה?
3 התביעה שרצתה לנהוג בממלכתיות כפי שאני רואה את זה, זה לחתור לטורש העניין ולהאשים את
4 תגורם העיקרי ביחידה הכלכלית הזו.
5 יש הבדל בין מי בעל העסק ומי הנישום הרשום, מבחינה כלכלית הנאשם הוא בעל העסק לפחות כמו
6 אשתו.
7 לשאלת בית המשפט מי יוכיח זאת – אין מחלוקת שהאישה היא הנישומה הרשומה. מהראיות
8 שהובאו הנאשם הוא בעל העסק ולמצער בעל העסק כמשותף עם אשתו.
9 אין מחלוקת שהנאשם הוא זה שקיבל את התקבול ולא רשם אותו. אני טוען שהוכח שהנאשם קיבל
10 את התקבול ולא רשם אותו, הן מכח החקירה ות/1 של הנאשם שבה הוא מציין שהחשבונית.
11 נטל ההוכחה שהאילן + אחר זה אילן בושרי נטל ההוכחה הוא על ההגנה.
12 אילן בושרי העיד ששילם עבור כל הקבוצה.
13 אשתו של הנאשם שנתקרה ביום קבלת הביקורת, היתה יכולה או כל מי שנתקרה ביום קבלת התקבול,
14 יכול היה להפנות את החוקרים לחשבונית שהוצאה והדבר לא נעשה מפני שלא הוצאה חשבונית כזו
15 על שם אילן בושרי.
16 הסניגור בעצמו אומר שיש חשבוניות ספורות בפנקס החשבוניות וניתן לעקוב שבועיים אחורה. אז
17 בוודאי שניתן לזכור מה נעשה אותו יום או יומיים לפני ואילו היתה מוצאת חשבונית ע"ש אילן
18 בושרי מן הסתם משהו מהנחקרים היה מצביע על כך, והעובדה שלא נמצא מי שיצביע על דבר כזה,
19 העובדה הזו מצביעה על כך שלא הוצאה חשבונית על שם אילן בושרי, והשם אילן ללא שם משפחה
20 שמוזכר בחשבונית 531 הוא כנראה משהו אחר.
21 אני טוען ששתי החשבוניות הנדונות הוצאו לקבוצה של אורחים והדבר נובע מגובה הסכום שנרשם
22 בכל חשבונית.
23 לכן אני סבור שלמחות ראשית ראיה לכך שהנאשם כאן עבר את העבירה יש לנו, ומן הראוי לדחות את
24 הטענה שאין לחשיב לאשמה.

הכרעת דין

25
26
27
28 אני מזכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום ואינני מחייבת אותו להשיב לאשמה.
29
30 הנאשם הואשם בכך שבהיותו בעל עסק לשירותי אירוח בצימרים לא רשם כנדרש תקבול בסכום של
31 10,980 ₪ אשר קיבל בהמחאה מאת מר אילן בושרי וזאת בתאריך 19/8/11.
32
33

בית משפט השלום בחיפה

01 מאי 2016

ת"פ 56189-09-14 מדינת ישראל נ' ●

1 המאשימה הביאה את אילן בושרי כעד מטעמה על מנת שיעיד כי אכן שילם סכום של 10,980 ₪
 2 לנאשם ביום 20/8/11 – הגם שבכתב האישום מצויין 19/8/11 ולא נתבקש תיקון של כתב האישום.
 3
 4 כן הביאה המאשימה את גבי ענת כץ החוקרת אשר גבתה את הודעת הנאשם באזרה ביום 8/1/14.
 5
 6 במהלך חקירתה הגדית של גבי כץ הוגש פנקס קבלות על שם ~~ממושב~~ ממושב ~~א~~.
 7
 8 אין חולק כי מדובר באשתו של הנאשם והיא הנישום ביחס לעסק נשוא האישום.
 9
 10 הסניגור טען כי המאשימה לא הוכיחה כי הנאשם הוא בעל עסק לשירותי אירוח בצימרים בהתאם
 11 לסעיף א'1 לכתב האישום ועל כן בין היתר מטעם זה יש לקבוע כי המאשימה לא עמדה בנטל
 12 להוכיח את עובדות כתב האישום לכאורה באופן שמעביר את הנטל לנאשם – לעניין זה אינני נכונה
 13 לקבוע כי המאשימה לא עמדה בנטל: הגם שאכן הנישומה היא אשת הנאשם הוכח לכאורה כי
 14 הנאשם נטל חלק פעיל בניהול אותו עסק גם אם לא היה בעליו הרשום ועל כן אם הייתי קובעת
 15 שנעברה עבירה, יתכן והיה מקום לייחס לו אחריות הן מכח דיני עונשין רגילים – דיני המבצע
 16 בצוותא, והן מכח סעיף 184 לחסד"פ.
 17
 18 עם זאת אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח כי הנאשם לא רשם כנדרש את התקבול על
 19 סך 10,980 ₪ אשר קיבל בהמחאה מאת מר אילן בושרי.
 20
 21 מהפנקס אשר נתפס ע"י עדת תביעה 2 ביום הביקורת – 25/8/11 עולה כי ביום 20/8/11 הוצאה
 22 חשבונית מס קבלה מס' 531 היא מוצג נ/2 לכב' שונים – אילן ונמרוד, כאשר מהחשבונית עולה כי
 23 נמרוד שילם סכום של 1,500 ₪ והסכום הכולל של הקבלה הוא 12,480 ₪.
 24
 25 לא זו אף זו אלא שעיון בדף האחורי של קבלה מס' 530, כאשר נפתח פנקס הקבלות, למינשה מדובר
 26 ברישום שמעל החשבונית נ/2 עולה כי נערך תחשיב בכתב יד דומה לכתב יד שעל הקבלה לפני
 27 התקבלו התקבולים כדלקמן: 10,980 ₪ + 1,500 ₪ ובסך הכל 12,480 ₪ הוא הסכום נשוא
 28 החשבונית מיום 20/8/11. אין חולק כי ביום 20/8/11 שילם אילן (בושרי) סכום של 10,980 ₪.
 29
 30 צירוף שני הסכומים הנ"ל של אילן + נמרוד בפירוט הנ"ל, מצביע על כך שביום 20/8/11 אכן הוצאה
 31 חשבונית לכב' אילן ונמרוד כמצוות פקודת מס הכנסה, כלומר נרשם כנדרש תקבול על סכום של
 32 10,980 ₪ + סכום של 1,500 ₪ ובסך הכל סכום כולל של 12,480 ₪ נשוא החשבונית נ/2.
 33

בית משפט השלום בחיפה

01 מאי 2016

ת"פ 56189-09-14 מדינת ישראל נ' ●

- 1 בנסיבות אלה אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל ולו לכאורה להוכיח כי התקבול לא נרשם
 2 כנדרש אלא להיפך - נ/1 אשר היה בחזקת המאשימה מיעת תפיסתו ביום 25/8/11 והכולל כאמור את
 3 2/ מצביע על כך שהנאשם מעל בהתאם להוראות החוק והפקודה.
 4
 5 היות ובשלב זה ההודעה שמסר הנאשם אינה מהווה ראיה לאמיתות תוכנה, ומכל מקום לא נטען כי
 6 מדובר בהודיה לפי סעיף 12 לפקודת הראיות - אינני מתכוונת להתרשם מהגרסה שנמסרה באותה
 7 איטרה ת/1 לגופה.
 8
 9 די לי בכך שהוכח לי לכאורה כי התקבול אכן נרשם במועד בו היה צריך להרשם, קרי - המועד בו
 10 שילם אילן בושרי לנאשם סכום של 10,980 ₪.
 11
 12 בנסיבות אלה אני מורה כי הנאשם אינו מחוייב להשיב לאשמה, ועל כן אני מזכה אותו מהעבירה
 13 שיוחסה לו.
 14
 15 זכות ערעור תוך 45 יום.
 16
 17 --
 18
 19 ניתנה והודעה היום כ"ג ניסן תשע"ו, 01/05/2016 במעמד הנוכחים.
 20

אורית קנטור, סגנית נשיא

21